

Η ΤΕΡΨΙΣ

ΦΥΛΛΟΝ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ροπληρωτέαι.
ός ἐν Σμύρνη, ἔτησ. γρ. ἀγ. 48
ι. γρ. 24, τριμ. γρ. 42
αζία βεσλίκ. 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Δι' ἑκαστον στίχον γρ. 1.
Εἰδοποιήσις μέχρι 10 σίχ. βεσλ. 2
Αἱ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν καὶ προ
πληρωταί.

Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

[Άγνωστος συγγραφέας]

Ο καλός γαμβρός

Κωμωδία πρωτότυπος εις πράξιν μίαν

Η Τέρψις, Σμύρνη

τχ. 8 (28 Μαρτίου 1870), σ. 3

τχ. 9 (1 Απριλίου 1870), σ. 3

τχ. 10 (4 Απριλίου 1870), σ. 2-3

τχ. 11 (8 Απριλίου 1870), σ. 3

τχ. 12 (18 Απριλίου 1870), σ. 3

1.

Ο ΚΑΛΟΣ ΓΑΜΒΡΟΣ

ΚΟΜΩΔΙΑ ΠΡΑΤΟΤΥΠΟΣ

Εἰς πρᾶξιν μίαν.

Π ρ ό σ ο π α.

ΣΤΡΕΨΙΝΟΗ, θυγατέρα τοῦ ΠΟΛΥΦΡΟΝΤΟΣ. ΕΥΣΤΡΟΦΙΑΔΗΣ ἑρώμενος τῆς. ΠΟΛΥΦΡΟΝΤΗΣ πατήρ τῆς. ΒΑΜΒΑΚΗΣ μέλων γαμβρός τοῦ. ΓΙΑΝΝΗΣ, ὑπηρέτης.

Ἡ Σκηνὴ παριστᾷ αὐτοῦσα.

ΣΤΡΕΨΙΝΟΗ (μόνη) Ὅχι, δὲν θὰ ἐνώσω ποτὲ εἰς τὰς ἀπαντήσεις τοῦ πατρὸς μου, διὰ τὴν πάρα ἄδρα τὸ γερουσιολόγκρον ἐκεῖνον, τὸν Κύρ Βαμβάκη, διὰ τὰς λῆρας, κ' ἔπειτα νὰ με μακαρῶσω ἢ φιλενάξω μου, ὅταν με βλέπουν μαζὺ τοῦ εἰς περίπικτον ἢ εἰς τοῦ Καπετὰν Παύλου. Ὅχι, ὄχι, εἶμαι νικᾶ με χαρακίτρα καὶ με θέλῃσιν. Ἄν ὁ πατήρ μου θέλει νὰ πωλῇ κατ' ἀρεσκίαν, ἂν ἀνατρέψῃ ὄρνιθας καὶ διάνας καὶ ὄχι λογικά ὄντα. Ἐγὼ προτιμῶ μουζικὰς τὸν χαρακίτρουτον Κύριον Εὐστροφίδην, νῆον εὐρωπᾶ, εὐειδὴ καὶ με καλὴν ἀνατροφήν, καὶ ἀδιάφορον ἂν δὲν ἔχει λεπτόν εἰς τὴν σκακούδ' αὐτοῦ. Ὅταν τις νῆος ἔγῃ εὐρώπαι καὶ ἐκανότρια δύναται καὶ νὰ πλουτίσῃ· ἐνῶ ὁ πλοῦτος μὲν ἀλλὰ γέρας καὶ εὐθῆς ἐνδεχόμενον νὰ πτωχεύσῃ, καὶ τότε κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν παροιμίαν L' argent s'enva et la bête reste. Ὁ Κύριος Βαμβάκης πρόκειται νὰ ἔλθῃ ἰδῶ σήμερον, ἔγω γὰρ θὰ τῆ στήσω μίαν πηγίδα, ὥστε νὰ τὸν κάμω ἀρεκτικός μετ' ἀποτροπῆς· ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔγω ἀνάγκην τῆς συμμαχίας τοῦ φίλου μου Εὐστροφίδου. « Πού νὰ εἶναι τί νὰ κἀν; ἄρα γὰρ νὰ μ' ἐνθυμίται, ὁ (κροῖεται ἢ θύρα) θεῖ μου! ἂν ἦτον αὐτός. entrez! Ἐμπρός! (εἰσέρχεται ὁ Εὐστροφίδης)

Σ κ η ν ἡ Β'.

ΕΥΣΤΡΟΦΙΑΔΗΣ καὶ ΣΤΡΕΨΙΝΟΗ.

ΕΥΣΤΡΟΦ. (εἰσὼμας καὶ θαρράλειος) Ψυχὴ τῆς ψυχῆς μου χαῖρε!

ΣΤΡΕΨ. Καὶ σῆγε, ὦ φιλάπικτον Εὐστροφίδην.

ΕΥΣΤΡΟΦ. Μόλις παρήλθον ἔξ ὧρα ἀπ' ὅτου τελευταῖον σὲ εἶδον, καὶ ὅμως αἰ ὧρα αὐταὶ πῶσον βραδείας περῆθον! μετ' ἐπὶ ἠνέστησαν ὡς ἔξ αἰῶνας.

ΣΤΡΕΨ. Τί ποητικὴ ὑπερβολή!

ΕΥΣΤΡΟΦ. Ὁ καὶ, πίστευσον με, γλυκεῖα φίλη, πίστευσον με ὅτι πολλάκις ἐπιθυμῶ νὰ ἦσο πτηνὸν διὰ τὸ σ' ἔχω πάντοτε ἔδω μαζὺ μου, ἔδω εἰς τὸν κέλιον μου. Ἀλλὰ πάλιν εἶπον ὄχι, διότι σφίγγων σε παρὰ πολὺ εἰς τὴν παραρρῶν τοῦ ἑρωτός μου ἡδυνάμην νὰ σὲ φρονίσω.

ΣΤΡΕΨ. Ἀ τὸν κλέπτην! αὐτὸ τὸν πῖρας ἀπὸ τὸν Σαξίππρον.

ΕΥΣΤΡΟΦ. Ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο μας εἶναι ὁ μεγαλύτερος κλέπτης; ἔγω ὅστις ἔλεψα μίαν φροσὴν ἀπὸ τὸν Ἀγγλὸν ποιητὴν χωρὶς νὰ τὸν βιάσω, ἢ σὺ ἥτις μ' ἔλεψας τὴν καρδίαν μου, καὶ δὲν ἔχω πλέον καρδίαν; Εἶμαι κούφος.

ΣΤΡΕΨ. Ὁ κρέμα! κρέμα! διότι ἂν σοὺ ὄχη καμία ἀλλη πού νὰ σ' ἀρέσῃ καλλίτερα ἀπὸ τὴν θούλην σου, δὲν θὰ ἔγχε, οὐδὲ σπᾶν καρδίαν νὰ τῆ προσέφερα. Εἰς τοιαύτην ὁμοίαν περιστασιὸν δὲν ἔγχε παρὰ νὰ με εἰδοποιήσῃς, καὶ σοὺ τὴν ἱστορήσω ἄμῃσως.

ΕΥΣΤΡ. Ὁ! ἄπαγε φιλάπικτ', μὴ γένοιτο· ἔχε τὴν σὺ πάντοτε· εἰς καλὰ γέγραμ εὐρίσκειται.

ΣΤΡΕΨ. Ἐλα τώρα, ἂς ἀφήσωμεν αὐτὰς τῆς ἀνοστονοστιμάδας, καὶ ἂς ὁμιλήσωμεν περὶ πραγμάτων λιαν σπουδαίων. Πρόκειται περὶ τῶν ἑλῶν· ἀπόψε ἢ θὰ με πάρῃς ἢ θὰ με γάστῃς.

ΕΥΣΤΡ. Νὰ σὲ χάσω! παρὰ νὰ σὲ χάσω κάλλιον νὰ χαθῶ ἐγὼ.

ΣΤΡΕΨ. (Αἰσθάνουσα αὐτὸν ἐκ τῆς χαρῆς καὶ ὀδηγοῦσα αὐτὸν εἰς τὸ δάσος τῆς σκηνῆς). Ἐλα λαπὸν, ἔγω ἐν σχέδιον τὸ ὅποιον θὰ σοὶ εἶπω μυστικὰ, διότι καὶ οἱ τοῖχοι τῆς οἰκίας ἐνότις ἔχουν ὄτα. (Συνομιλοῦσι μυστικῶς.)

ΕΥΣΤΡ. (ῥέθωνον τὴν φωνὴν) Ἄ, μὰ τὴν ἀλήθειαν φιλάπικτ' μου ἔχεις τρομαρὸν πνεῦμα. Εἶθε ἀπ' οὗ σὲ πάρῃ νὰ μὴν ἔγχες τόσον πολὺ, διότι ροθούμαι.

ΣΤΡΕΨ. Ὅχι, ὄχι, μὴ σὲ μέλει· σ' ἂν ἀρνάκι θὰ ἦμαι τότε, διότι ὁ γάμος πολλὰς ἀπορῶναι πολλὰ ἐλαττώματα.

ΕΥΣΤΡ. (κατ' ἐαυτόν). Ἐνότις δὲ καὶ τὸ ἔξωλον, λαπὸν Ἄγγελέ μου, ἴγναιεν, καὶ πάλιν ἴγναιεν. Εἰμῶτα σύμμενοι συμμονωτάτοι. Ἰγναιεν. (φύγει).

ΣΤΡΕΨ. Καλὴν ἐντάμωσιν, Εὐστροφε Ἀλκιβιάδη μου. Εἰμῶτα ὡς ὁ Ρωμάκιος μετ' ἡν ἰουλιέταν τοῦ. Ἄ! κἀποῦ ἐρχεται, εἶναι τὸ βίημα τοῦ πατρὸς μου. Ὑπάγω ἔδω μέσα εἰς τὸν κούτων μου, θῖνεν δυνάμη ἢ ἀκούσω τί λέγει, τί θὰ συμβῆ, καὶ νὰ ἐτοιμασθῶ διὰ τὴν ἐροδον. (εἰσέρχεται).

Σ κ η ν ἡ Γ'.

ΠΟΛΥΦΡ. (μόνος) Ὁμοιογενέονδε τὴν σήμερον τὸ δυσκολώτατον ἔργον ἐνὸς ἀνθρώπου εἶναι τὸ νὰ ἀναβρέψῃ καὶ ὑπανδρεύσῃ κόρην. εἶναι Ἡράκλειον ἄθλον, ἢ φρονεῖς τὴν ὀποῖαν μοὶ παρέχῃ τὸ λωλοκόριστόν μου, εἶναι ἀνώτερη τῶν διανοητικῶν καὶ σωματικῶν μου δυνάμεων. Δὲν ἀντιέγω πλέον Εἶμαι νὰ χάσω τὸν νοῦν μου. Ἀρῶ ἐξῴδουσα ὅτι εἶχα καὶ δὲν εἶχα διὰ τὴν διδῶσα. Ἑλληνικὰ, Γαλλικὰ, Ἀγγλικὰ, Ἰταλικὰ, χορὸν, μουσικὴν, ζωγραφικὴν, καὶ δὲν ἐνθυμούμαι τί ἄλλο, ἀνεσομυθώθηκα ὁ κωμωδιστὴς διὰ τὴν εἶρα καὶ καταλλήλων σύμμενον (δοτὶ ὠρμάσει πλέον τὸ κορίσκον). Ἀλλὰ πού νὰ εὐρέθῃ γαμβρός τῆς ἀρεσκίας τῆς; Πρὸς ὅλους ἀνεπαρκῶς ἀνέστρεφον τὴν μύτην τῆς, ὡς νὰ ἐπρόβουλλον τὴν ἄσπρησιν τῆς. Καὶ ὅμως οἱ Γαμβροί, τὴν σήμερον κατανόουσι πολὺ σπάνια, χωρὶς εἰς τὴν ἐπάρικτον πολυτέλειαν, ἥτις τοὺς προμηθεῖς, τοὺς κάμειν νὰ αἰσθάνονται σύγκρα ὅταν ἀκούσων ὑπανδρῶν, καὶ διὰ νὰ σοὺ κάμωσι τὴν εὐεργεσίαν νὰ σ' ἀπαλλάξωσι ἀπὸ τὴν θυγατέρα σου, σοὺ ζητοῦν λαγοὺς μετ' πετραρχήλια. Εἰδμῶ, γέλα με νὰ σὲ γελῶ νὰ περνούμε τὸν κινρὸ.

(ἀκολουθεῖ).

Σ κ η η Δ.

ΠΟΛΥΦΡΟΝΤΙΣ καὶ ΒΑΜΒΑΚΗΣ.

ΒΑΜΒ. Καλημέρα σας, Κύριε Πολύφροντι.

ΠΟΛΥΦ. Ω! Καλώς, ώριστατε, ταπεινότητας δούλος σας! φιλάτε Κύριε Βαμβάκη, πόσον χαίρω να σας βλέπω! δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ τιμηλευσιότης ὑμεῖς σας καλῶς ἔχει. Καθίστατε σὰς παρακαλῶ, κερὸν εἶχα να σας ἴδω (κάθεται). Καὶ πάλιν σὰ; λέγω ἰσχυρῆς ὅτι χαίρω πολλὸ λαμβάνων τὴν τιμὴν τοῦ να σας ἴδω.

ΒΑΜΒ. Κ' ἐγὼ ἐπίσης χαίρω, ἡ καρδία μου σαρτῶ ἀπὸ χαρὰν, ὅποτεν ποτήσω τὸ κατώφλιον τῆς θύρας σας. Ἡ δὲ ὑμεῖς σας μοι εἶναι τόσον παλιότιμος, ἔσον ἡ ἰδική μου. Ἡ δὲ χαριστόβρυτος Κυρία Στραφιόνη πῶς ἔχει;

ΠΟΛΥΦ. Καλὰ, ὄσα τῶ Θεῶ.

ΒΑΜΒ. Καὶ πῶς ἀσθέτως εἶναι; συγχωρησάτε μοι να σας ἐρωτήσω, καίτοι ὀλίγον ἀποτόμως, τῆς ἐξερρῆσκατῆ ἥδη τὰ αἰσθημάτῃ μου; τὴν κτεπεσάτε;

ΠΟΛΥΦ. Ἄγ! τί να σας πῶ, φιλάτε Κύριε Βαμβάκη!

ΒΑΜΒ. Τί να μου πῆτε! Τέλος πάντων θέλω ἓνα καί, ἡ ἔχει, ἐγὼ δὲν ἔχω πλέον κερὸν να γάσω, δὲν ἡμπορῶ να κερφώσω τὸν ἥλιον εἰς τὸν τόπον του, ὥστε να μὴν περῶῃ ὁ κερὸς. Ἐν ἡ ὄσο ἔτη ἀσώμη καὶ τὰ μαλλὶ γὰ τοῦ Βαμβάκη γίνονται σὰν βαμβάκι.

ΠΟΛΥΦ. Ἐχετε δίκαιον Κυρ Βαμβάκη, ἔχετε δίκαιον.

ΒΑΜΒ. Βεβαίωτατα ἔγω δίκαιον, καὶ μὴ νομίζετε ὅτι δὲν εὐρίσκω να νομπευθῶ ἐξ ἐναντίας μάλιστα, ἡσυχίαν δὲν ἔχω ἀπὸ τῆς πολλῆς προσηκαῖς. Παντοῦ εἶμαι εὐπρόσδεκτος, ὁ Κυρ. Βαμβάκης ἔδω, ὁ Κυρ. Βαμβάκης ἐκεῖ. Ἀδικώπως μὲ προσκαλοῦν εἰς γυμνάτια, εἰς χοροῦς, καὶ εἰς τὰς καλλιτέρες συναντατροῦς τῆς Σμύρνης, καὶ ἐνὶ λόγῳ χαίρω να τὸ καυρήθω. Ὁ Βαμβάκης τὴν σήμερον, εἶναι τὸ πλέον χαυριμένο παιδί τῆς κοινωνίας μας; Ὅτεν ὡς; βλέπετε εἶμαι εἰς θέσιν να κάμω τὴν καλλίτην ἐκλογὴν. Ἰλλ' ἄλλα μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ θεὸς κελύει. Σωρὶς να θέλω ἐρωτησῆκα μηχανῶδες τὴν Κυρία Στραφιόνην, ἡτις δικαίως ὀνομαζέται ὄστω. Ὅσοι τῆ ἀληθείας ἔστρεψε δὲ μὲς τὸν νοῦν μου, καὶ ἀνεθροῦσθη εἰς αὐτὸν, ὥστε μοι εἶναι ἀδύνατον να συλλογισθῶ ἄλλο ἡ αὐτὴν δὲν ὄστωμαι να κερῆθω, δὲν ὄστωμαι να ἐργασθῶ, δὲν ὄστωμαι να γάσω. Τὴν δὲ κερῆκα μωροῦσθῶ ἀπὸ τὸν εἶχαν ἐμπήξει εἰς αὐτὴν ἐν ἀγκώστη, καὶ μὲ σῆρε, καὶ μὲ σῆρε, να ἔτη, σὰν ἓνα ψάρι.

ΠΟΛΥΦ. Ἄγ, φιλάτε Κύριε Βαμβάκη, δὲ κερῆν ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν τῆς κερῆς μου, ἡθέλα να σας προτιμῶμαι ἀπὸ κῆτε ἄλλον. Τόσον σὰ; ἀγαπῶ ὅτε ἀν δὲ μὴ γένοιτο, δὲν σὰς θέλησω, κινῶνῶμαι να σας παρκαλέσω να πάρετε ἔμεινα. Ἀδελφί, δὲν μπορῶ να καταλάβω τί ὀνοβολέμων ἰσοτροπία εἶναι αὐτὴ ἡ ἰδικήτης, θέλει, λέγει, ὁ μέλλων σωζῶν τῆς, να ἔτη ἀνδρείως, καὶ ἀδιέφορον ἀν εἶναι καὶ πᾶμπωτος. Ἡκούσθη ποτὲ ἡ ἀνδρεία να προτιμᾶται ἀπὸ τὸν πλοῦτον;

ΒΑΜΒ. Αἶ, περὶ ὄρετικῶς οὐδὲ λόγος, (ἐπερῆμενος καὶ περμερῆμενος ἀνερώσῃς), ἄλλα καὶ περὶ ἀνδρείας προκειμένου, ὡς καὶ περὶ πάντων ἄλλων ἀρετῆς, πᾶν γόνυ ἀκ κλῆν ἑνώπιον τῆς οὐκαγεῖας τῶν Βαμβακίων (μετ' ὀλίγον πάλιν κάθεται).

(Ἀκούσθ)

2.

Ο ΚΑΛΟΣ ΓΑΜΒΡΟΣ

ΚΟΜΩΔΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ.

(Συνέχεια, ἴδε προηγούμενον ἔρμηδον.)

Ἄπὸ τὰ μεσάνικτα ὡς τὸ πρῶτὸ κήμων κέρτε εἰς τὴν ἐξορταν μὲ τὴν κόρην σου, χωρὶς κανεὶ σπουδαῖον καὶ ἱερὸν σκοπόν. Τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἐνόςτε ἀποδοκῶν ὄχι τόσον ἀγύφριστα. Τόσοτον λοιπὸν ἀκνωθῶδες κατακτῆ τὴν σήμερον, τὸ περὶ ἐκποσίτης μῆς θυγατρὶς ζήτημα. Μ' ἄλλα ταῦτα ἐπειδὴ ἡ θυγάτηρ μου εἶναι νῆα καὶ ὄρατα, τὴν ζῆτεῖ ἀνευ οὐδεμῆς ἀμείδις ὁ Κύριος Νάζος.— Ἐχει μῆτην σὰν κλαρινέτιον, δὲν τὸν θέλει. Τὴν ζῆτεῖ ὁ Κύριος Κερποζίδης εἰναι παλακρός.

—Τὴν ζῆτεῖ ὁ Κύριος Κερμῆλῆκης.—Εἶναι ὀλίγον Κερμῆλῆκης.—Τέλος πάντων εὐρήθη καὶ ὁ καλὸς Χριστιανὸς Βαμβάκης, ὅστις χάρις τῷ ἐνδύθῳ πολέμῳ τῆς Ἀμερικῆς εἰς ὀλίγον διαστήμα γρόνον ἐγενεμερῆμενος ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῶν βερμβακίων. Ἐλάττωμα ὁ ἀνθρώπος καθ' ὅσον γνωρίζω, δὲν ἔχει ἄλλο εἶμα ὅτι ἀργίζων αἱ πρῆξις του να ἀσπερίζουν. Ἄλλ' ἡ κόρη μου! Ἄγ! αὐτὴ ἡ ἰδιότροπος κόρη μου! Τίς ἡθέλε τὸ φαντασθῆ; προτιμᾶ τὸν νῆον Ἐλιστροῖδιν, ὅστις παρὰ τὸ ὄρατον ἀνάστημά του, καὶ τὴν ἐστρόνον συμπεριφορὰν του ἄλληλη περιουσίαν δὲν ἔχει, ὅσοι καὶ αὐτὰ τὰ ρούγα ποῦ φορεῖ τὰ χροσπεῖ εἰ; τὸ ἔτε; τὸ ἔτε; τὸ ἔτε; Νίτην (κρούεται ἡ θύρα) Ἐμπρός!

Ο ΚΑΛΟΣ ΓΑΜΒΟΣ

(Ευτυχία, ἡδε προσηγοριῶν ἀρμηέν.)

Σ τ ρ ε φ .

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Ν Ο Η και ἡ βιβλίτικ.

Σ ρ ε φ . (Προσηγορία και χριστιανὸς ὑποκλίνομαι.) Ο Κόμης Βασιλέας ναίει;

Β α μ β . (Εὐχόμενος ἐν τῇ παρακῇ τοῦ ἀναρτήσε τὴν

καθίλων του, τὴν ὁποῖαν πάλιν ἀνορθώνει λέγων μετὰ πολλῆς συγκινήσεως) ἄρ... πῶ... συγ... γῶ... μ... Μα... ταμ... (καθ' ἐαυτὸν) ἴσχυρον τὰ γόνατα και ἡ καρδιά μου Κύρια μου ἡ μάλλον θέλ' μου... εἶμαι ὁ ὑποκλίνομαιτος θύλος σας... Βασιλέας... Ἡεῖστε... καλῶς—ἰλιζέ—γυρφέτες... καλλί... τα... ναίει... βασιλιάς... δὲν ἀμφιβάλλω... περὶ ἐπὶ ἐπιλαθὴ τὰ ἀστέριμα...

Σ τ ρ ε φ . (καγγέζουσα). Χά, χέ, χέ. Καλὴ τί ἔχετε, τί ἐπάθετε; τὰ χεῖλα σας ἔγιναν ἄσπρα σὲν βασιλέας! ἀγῶνιζε ἴσως εἰς τὴν ἄσπερτοίμην τοὺς θαλοὺς;

Β α μ β . Ἡ συνούρησι; Κύρια μου, ἡ συγκινήσις εἰς τὴν ἡμετέραν σας... ἡ γὰρ τοῦ καὶ σὰς ἴσως... δὲτε προκειμένου περὶ ἀφῆρας, δύνωμαι κ' ἐγὼ καὶ κυνηγῶ ὅσον καὶ ἄλλος τις. Ἐπιπρὸςτα ὑπὸ τὸν Γερβαλλὸν ἢς ἰθιλοντής, και εἰρήθη εἰς τὴν ἔδοξον ἐστένην μάχην τοῦ Μόντε Λίβερο. τῆς τῆς—

Π ο λ υ φ . Τῆ Βασσαράδας, τὸ ζῆουσα, τὸ γυρφέτι ἔλος ὁ κόμος.

Σ τ ρ ε φ . Ἀλλῆλα! (Ἰὸς καθηγητής τῆς γεωγραφίας).

Ἐγὼ ὅμως δὲν τὸ ἠγνώριζον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημασία.

Π Ο Λ Φ . Ναι, κέρη μου, περὶ τούτου δύνωμαι καὶ σὶ βιβλιώσω. Ο Κ. Βασιλέας; εἶνε φῶρετος, ἀπὸ τοῦ ἀφῆρατος, τὸν παῖρα ἀπῶμα μου.

Σ Τ Ρ . Ἀ ἡ γὰρ... γὰρ, δὲτε ἴτα, ἴτα καὶ ἐγὼ αὐτὸ θέλω, ἐν ποικιλοφάντων ἐν ὑποφῆραθ, και γυρφέ νάχμα ποσὸς τὴν ἄδωσαν τοῦ καὶ λῶν τὴν τιμὴν και εἰσῆγαν τοῦ καὶ ὄναμα-στό Ματθαί Βασιλέας.

Β Α Μ Β . Κύρια μου! Κύρια μου, ἡ μετροπολίτιστι σας δὲν ἔχει ἴσως.

Π Α Α . Μάλιστα Κύρ. Βασιλ. εἶνε πολὺ εσσην και μετρο-πολὶ κ' ἴσως μου.

Σ Τ Ρ . Ἄρην λουπὸν ἐπὶ ἐν ἀπερῆζον ποτὶ κα μεταβῶλο τὴν κακότητα μου. (Ἄρηναι καὶ τῆρας Ἐπὶ συγκολλημέν ἀπὸ τῆς νόμισι, τῆς Σφῆρας, δὲτε ἡ παρθητικὴ αἰδὸς δὲν εἶνε ἰσπρῆτις καὶ ὄλομας περὶ γάμου).

Β Μ Β . (καθ' ἐαυτὸν). Ὡ! τὶ σημαὶ κοπέλλα!

Σ Τ Ρ . Ἦθελον προσηγοίει, περὶ τὸν κληρονομίον τοῦ Σίνω, καὶ λῶν ἄφρα ἀφῆρατος, ὅστις ἐν ἀνάγκη καὶ λῶν τὰ ὅλα με-τ' ἐμοῦ και και καὶ συνεπρατικοίμην κακὰ τῆς Περίσσι, τῆς Τροπῆσι, τῆς Κίνας και λουπὸν μερῶν τῆς Σπαρῆσι μας. Ἄνα βαν μάχης, (καρῆσι ἐν τὴν Βασιλέην διὰ τῆς μῆσι γυρφέ, και ἐν τῇ ἔσρα καρῆσι ποσὶλον κερκομῆσι, βηματίζει στρατιωτικῶς φῶρετα τὸ γυωστὸν ἐπιλαθὸς ἄσμα Στῆν μάχην τὸ σπαθῆ μου και τ' ἔλλογον μαζῆ μου. καί, ἀφῆρις δὲ πορβολαί ὀμο-σῆσι ἐν τῆς.

Β Α Μ Β . (πίπτει ἐντρομος ἐκρονών) Ἀχ! ἐπιλήθωθη, ἐρω-νεύθη! (και φῆσις ἐντρομοστὸ σῆμα τοῦ διὰ κα εὐρη τὸ τραύμα).

Σ Τ Ρ . Καὶ ἡ, χέ, χέ, χέ, τί ἦρασι, τί Ἀναστάσι, τῶρα κα ἐπιῆθη ἐπὶ εἰσε ἀφῆρατος. Κυρ. Βασιλέας.

Π Ο Λ Φ . (ἐγέρων αὐτὸν). Μὴ συγχωρεῖς Κόρη μου, τὸ ἀφῆρατος, ὁ κρότος, ἡ ἐπιλήθῃς τὸν ἐκδόνων και ἔσπεσι κῆρα.

Β Α Μ Β . Μάλιστα Κύρια μου, τὸ ἀφῆρατος, ὁ κρότος, ἡ ἐπι-λήθῃς; και ὄχι ἄλλο. ὁ Κ. πατήρ σας, ἔχει δύνωμαι, δὲτε μετὰ τὴν ἀλήθειαν ἡ ἀφῆρα τῶν Βασιλέασι εἶνε παροπαρῆσιτος. Παροπαρῆσιτος γάρ, ἐπειθὶ μίαν φορὰν ὁ ἄρηναιος ἀφῆρατος τὸν μακαρίτην τὸν πατέρα μου, ἐπ' αἰτίαν τὴν ὁποῖαν δὲν ἐνδο-μοίμαι, ὁ πατήρ μου δὲν γένοιε καρῆν, ἀλλὰ προσκαλεῖ τὴν αὐτοῦ παρῆρατι εἰς ἠμομαχίαν— ὅπως ἔσπεσι δὲν ἔσβηθη πταίει ὁ μακαρίτης; — Περὶ δὲ τῆς ἰσῆσις μου ἀφῆρασι δύνα-μις τὸ σὰς ἀναφῆρα παρῆρατῆρα, και ἐν θέλῃσι καὶ σὰς δῶ-μα και δέγματα.

Σ Τ Ρ Ε Ψ . Ἦλὸς καλὰ, αὐτὸ ἐπιφῆρα και ἴσως ἀφῆρασι μετὰ ἄλλῃ παρῆρατῆρα πρὸς τὸ παῖρον, ἄλλῃ ἢ ἐκ τῶν κατορ-θῶσιτων σας.

Β Α Μ . Χίε, Ἄσπιον μίαν ἡμέραν ἐνδὲ ἐσθῆθη ἐπὶ τὸ Γε-φῆρι, περὶ τὴν ἔσβην τοῦ Μίλητος καπῶλον τὸν ναργῆλι μου, ἀφῆρις βλῆσις ἐν καρῶσον π λ ο υ η, καὶ πῆρη ἔξ ἀπο-σῆσις εἰς τὴν ποταμῶν και κα κινῶσις τὸ πῆρη. Ἐμπί-γει ταῖς φωναῖς ἡ κερκομῆρα ἡ μητέρα μου τῶν διὰ τὸ σκαμῆν μου και πῆρη, ἔσπεταμα κατῶνον τοῦ τὸ προφῆμα, τὸ ἀρῆσις ἐπ' ἐπὶ μαζῶν μὲ τὸ ἴνα χίρη, και μετὰ τὸ ἔλλο κολομῶν τὸ φῆρα εἰς τὴν ἀπληκατῆριμην μητέρα του.

Π Ο Α . Κ' ἐγὼ ἔσπεσα καὶ τὸ ὀληγῆσι, μάλιστα τὸ εἶμα μετὰ τὸ μῆμαί μου (καθ' ἐαυτὸν) ἔς ποίμαι και ἄλλα φῆματα δὲτε ὁ γυρφέσι εἴξῃσι.

Σ τ ρ ε φ . Ὡ ἦσαν ἄρῃα καὶ πῆρη βιβλί.

Β α μ β . Ὅχι, σὰς βιβλίαι, μάλιστα ἦσαν πολὺ βασιέτι. Π ο λ υ φ . Τράνητα ὄργασις τὸ βάθῃ.

Σ τ ρ ε φ . Τράνητα ὄργασις, τράνητα ὀκατούσι, μακρὰ ἡ διαπορῆ λουπὸν κῆριν ἔλλο ἀφῆρατῆρα.

Β α μ β . Ἀλλῆ μὴ φορὰ πάλιν ἦσαν εἰς τὸ κινῆσι, κ' ἐ-καὶ ποτὶ ἔκονησι, καὶ σου κ' ἔργετα κατ' ἐπάμα μου ἔνα φορῆριον θεσίον, μὴ πῆραλῃς, εἰς στυγῆρι μάλιστα μου εἶμα τὸ ὀκαῶν μου ἔσπεσι. Τὶ καὶ κάμο;—Ἦλας καὶ σωθῆσι; Ἐπεὶ ποτὶ ἄνωται τὸ τῶσι σῆμα διὰ κα μετὰ χίρη; γίνο τὸ ὀ-πῆλον μου εἰς τὸ γῆμα ἐκῆσι, ἀναστῆσι μῆρα τὸ θεσίον, τὸ ἴσπεσι ὀσῆσι μου, σῆρα εὐθὺς τὴν μάχην μου, τὸ σῆρα καὶ τὸ ἄρηναι κολομῶν εἰς τὸ αἶμα τοῦ.

Σ τ ρ ε φ . Κύρια Βασιλέας εἰσε τὸς φορῆσι, εἰσε ἄλλος Σαμῶν.

Π ο λ υ φ . Βλέπετε κῆρη μου, βλῆσις; Ἦλὸς ἀληθῆσις ἦρασι, και ὄχι τὸ τῶσιβῃ ἐκῆσι ὁ Κύριος ἔσπερατος, ἡ στυ-βῆρα τῆς Ἁγίας Ἀλεκατῆρις, και τοῦ Ἁγίου Ἀμηταρίου—τὴν φορῆριν ἐστένην πῆραλῃν τοῦ Κυρίου Βασιλέας, ἴδων ἔνασι: Ἀγγῆσι Μολῆρος, και θυματῆσι, τὸ ἔσπερασι πεντακοσίαι ἴσρασι διὰ κα τὴν ἀφῆρασι και σῆρα εἰς τὸ Βρε-τανεῖον Μουσιεῖον! Ἀλλ' ὁ Κύριος Βασιλέας; ὄν πρὸς τοῦ ἄλ-λοσι και ἴλιν φιλοπάτρις ἐπιπρῆσιτις καὶ τὸ Βαλεκαῶσις και σῆρα εἰς τὸ μουσιεῖον τῶν Ἀθῆνῶν.

(σουλῶσι).

4.

Ὁ καλὸς Γαμβρός.
(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀρμόδιον).

ΣΤΡΕΨ. Λαμπρόν τρώϊον τὸ καθόρθωμα, καὶ λίαν ἀξιόπαικον ἢ φιλοπατρίστου. Ἐπειδὴ ὅμως αἰχρίαιτες ἦσαν τρεῖς Ἴσως ὁ Κύριος Βασιλέως εὐσεβήθητῃ νὰ μᾶς διηγήσῃ καὶ τρίτον καθόρθωμά του.

BAMB. Ὅσα ἐπιθωμεῖται δύναμαι νὰ σὰς διηγήθω πολλά. Ἄλλ' ἄς τελειώσω μόνον μὲ τὸ ἕξῃς. Τὴν περσασμένην ἰβδομάδα, ἐνὸς ἐπιήκων εἰς τὸν Μπουτζῆν ἐπὶ ὄνου (αὐτοὶ δὲν ἐπρόφρασα τὸν σιδηρόδρομον) ὅτε ἐπροχώρησα ἔλγρον πέραν τοῦ Τουρκακοῦ νεκροταφείου, βλέπω ἕνα φειδωρὸν χονδρὸν σὲν γουαρδέζιλον, καὶ μακρὸν σὲν ἕνα κατὰρτι μῆς φρεγάδας· μὲ ἄλλους λόγους ἕνα φοβερόν καὶ πρωτοφανῆ δράκοντα, νὰ καταβαῖν ἐπάνωθεν ἐνὸς χωματένου τεύχους ὅπου εἶναι ἐκεί εἰς τὸν ὄρομον. Σῶμα τὸν χελιδνὸν τοῦ γαϊδάρου μου διὰ τὰ νὰ τῆρισω ὅπως δὲν μὲ ὑπακούει. Τί νὰ κάμω; ἄρπυ τὸ θηρόν ἐκεῖνο ἀπὸ τὴν μέσην μὲ τὰ δύο μου χεῖρα, καὶ κρατῶν τὸ κάτω δύο κομμάτια καὶ τὸ ῥίπτω εἰς τὸν ποταμὸν.

ΠΟΛΥΦ. Τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην ἔγυγε νὰ ὑπάγω κ' ἐγὼ εἰς τὸ Γεφύρι, καὶ εἶδα τὰ κομμάτια τοῦ φαιδίου, ποῦ τὰ ἔσυρε τὸ ῥέμακ.

ΣΤΡΕΨ. Εὖγε, Κύριε Βασιλέα, ἐπέισθην πλέον ὅτι εἰσθε οὕτως φραξ, ἐπάμιλος τοῦ Ἑρακλέους εἰς τὸ νὰ σκοτύνετε φεῖδια (σίφηνας δὲ ἐκρωπῆσι ψευδομένη) Ὀδοῦ, θεέ μου, τί εἶν' αὐτοί;

BAMB. (τρέμων) Τί εἶνε; τί εἶνε; τί εἶνε;

ΣΤΡΕΨ. Ὀδοῖ! ἀνατριχιάζω . . . μία βουγαλιδα μεγάλη, μεγάλη ἴστων κολάροσας.

BAMB. (κρυψαζῶν καὶ τρέχων καὶ ζητῶν τὴν ἀράχνην εἰς τὸ λαμόν του.) Ἄαα! βουγαλιδα! Ποῦ; ποῦ; ποῦ εἶναι;

ΠΟΛΥΦ. (ζήτησὼν καὶ αὐτό.) Πῦ εἶνε, ποῦ εἶνε; ἔννοια σας Κύριε Βασιλέα, ἐγὼ τὴν σκοτύνω.

ΣΤΡΕΨ. Νάτην νὰ τῆν' χὰί χὰί χὰί (γελῶσα) Ὁ Ἑρακλῆς πολεμᾷ μὲ τὴν βουγαλιδα. Καλὴ φέμματα, ἐχωράτεψα, δὲν εἶναι τίποτες.

BAMB. Ναι. δὲν εἶναι τίποτες. ἐγὼ αἰσθάνομαι ἀκόμη ποῦ μὲ δαγκάνει.

ΠΟΛΥΦ. Δὲν τὴν εὐρίσκει φαίνεται ὅτι ἔσυρε.

ΣΤΡΕΨ. Αἱ! ἄς κουρευεῖται παιᾶ, ἄς πάγη στὸ καλὸ μία βουγαλιδα· εἰς ἕνα ὅσας φωνεῖαι λέοντας νὰ προξενίστη τρώμον, τοῦτο εἶναι φυσικώτατον.

BAMB. Βίβια.

ΠΟΛΥΦ. Βεβαίωτατα.

ΣΤΡΕΨ. Μένει ὅμως τώρα νὰ μοὶ δώσῃτε καὶ ἕν δεῖγμα τῆς πρὸς ἐμὲ ἰδιαιτέρως ἀποσιώσεώς σας.

BAMB. Κυρία μου, εἶμαι προθυμώτατος· ἔτοιμος εἶμαι καὶ

εἰς τὸ πῦρ νὰ ὀρμήσω καὶ εἰς τὰ βάθη τοῦ κεανθοῦ νὰ ἁθουθῶ.

ΣΤΡΕΨ. Ἄπαγε φίλε μου Κύριε Βασιλέα, δὲν θέλω οὔτε νὰ κάψῃ, οὔτε νὰ πνιγῇτε, διότι ἡ ζώή σας μοὶ εἶναι πολύτιμος.

BAMB. (καθ' ἑαυτόν.) Ἄ! δὶξά σοι ὁ Θεὸς ἀρχίζει νὰ μ' ἀγαπᾷ (πρὸς τὴν Στραφιόνην). Εὐχριστῶ Κυρία μου, ἀλλὰ τί νὰ πρῶψ, ὦ θεέ μου, δύναται ὁ ταπεινὸς λάτρις σας, νὰ σὰς ἐκφράσῃ τὴν παντελεῖ ἀφοσιώσῶν του;

ΣΤΡΕΨ. Εἰσθαί ἱπποτικώτατος, Κύριε Βασιλέα, εὖγε, τοσούτον σὰς θέλω! λοιπὸν ἄς ἴδωμεν τί ὄρα εἶνε;

ΠΟΛ. Εἰγὼ ἔχω μεσάνυκτα καὶ τέταρτον.

ΣΤΡΕΨ. Πάγει καλά! Τώρα λοιπὸν καταδεχθῆτε νὰ πᾶρετε μίαν στάμναν καὶ νὰ πῦτε νὰ τὴν γεμίσητε ἀπὸ τὸν Μίλητα ποταμὸν, συγχρόνως δὲ νὰ μᾶς φέρετε κ' ἕνα κλωνάρι ἀπὸ τὰ κυμαρῖα τοῦ νεκροταφείου, ἔαν δὲν φοβήσῃτε τοὺς Βρυκελακας.

BAMB. Τί ἀλλόκοτος ἰδέα!

ΣΤΡΕΨ. Ἄλλόκοτος, ἑκαλλόκοτος· δὲν ἔξευρετε ὅτι ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἔχομεν φαντασιοπληξίαν, τοῦτέστι κυμαρῖα;

ΠΟΛ. Καλὴ κοριτσάκι μου τρελλὰ θηρας;

ΣΤΡΕΨ. Πάτερ, σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ ἀνακατόνεσθε.

BAMB. (καθ' ἑαυτόν.) Ποῖος διέβολος τῆς τὸ φώτισε! δὰ σπάστῃ ἡ χολή μου ὡς ποῦ νὰ πάγω εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος εἰς τοιαύτην ὄραν (ὁφώνων τὴν φωνήν). Ἄλλα δὲν εἶναι καλλήτερον καὶ εὐγενέστερον νὰ ὑπάγω πάλιν εἰς τὸ κυνήγιον καὶ νὰ σὰς φέρω τὸ δέρμα κανενὸς ἀγρίου θηρίου;

ΣΤΡΕΨ. Ὅχι, ὄχι, ἄλλοτε πάλιν τὰ τοιαῦτα ἀνδραγαθήματα, πρὸς τὸ παρὸν τὸ νερὸ καὶ τὸ κλωνάρι τοῦ κυμαρῖου ὡς μόνον ἐπαθλὸν τοῦ ἔρωτός μου.

ΠΟΛΥΦ. Θυγάτρίον μου, σὲ παρακαλῶ, παρτήσῃ σου ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀλλόκοτον αἰτήσιν σου· νὰ μὲ θάψῃς, νὰ μὲ νεκρορρήσῃς.

ΣΤΡΕΨ. Μὴ μὲ ἐπιβάλλετε ὄρους· τοῦτο ἀπερῖστα, τοῦτο ἀπίστως, ἕνα δοκιμασθῆ ἢ πρὸς ἐμὲ ἀποσιώσας; τοῦ γενναίου Κυρίου Βασιλέα. Ὁ γέγραφα γέγραφα. Ἐπειτα μήπως νομίζετε, ὅτι ὁ Κύριος Βασιλέας φοβεῖται τὰ φωνήματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα κοροφίελα, τὰ ὅποια τὴν σήμερον μόνον τὰ γράβια πιστεύουσιν;

BAMB. Ἄπαγε τῆς ἀμαθείας καὶ δευσιπμονίας! (καθ' ἑαυτόν.) Καὶ ἂν ὀράχῃ Βρυκελακας, καλλίτερον νὰ μὲ γάψῃ διὰ μῆς αὐτοῦ, περὶ νὰ μὲ καταπρῶγῃ ὡς σκόληθ ὁ ἔρωξ μου. Λοιπὸν ὅτε μοὶ μίαν στάμναν.

ΣΤΡΕΨ. (καλοῦσα τὸν ὑπέρτερον). Γέναν!

(ἀκολουθεῖ).

5.

‘Ο κωλός Γαμβρός.

(Συνήκμα ἰδε προηγούμενον ἀρρήκην, καὶ τέλος.)

Σ κ η ν ή Σ Τ’.

ΓΙΑΝ. ‘Ορίστε κωκώνα.

ΣΤΡΕΨ. Δὴ μίαν στάμναν εἰς τὸν Κωζ. Βρυζάκη.

ΓΙΑΝ. ‘Οσαμρός σας κωκώνα. (Ἦ δὲ ἀδελφὸ τὴν φιλαι τὴν στάμναν.) ἀπέρχεται.

BAMB. (Ἐξερχόμενος.) Καλὴν ἐντάμωσιν, ὑπάγω νὰ σὰς φέρω τὸ νερὸν τῆς ἀνάσας.)

ΠΟΛΥΦ. (Ἐακρόν.) Καλὴν ἐντάμωσιν, φιλτατέ Κύριε Βρυζάκη Δὲ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν νὰ σὰς ἀφελάττουσι ἀπὸ κἀθε κακόν.

ΣΤΡΕΨ. ‘Υγίαινε Ἡρωϊκώτατε, Βρυζάκη, μοι Φάινεσαι ὡς νὰ ἐπιγίγναις εἰς τὰς θερμοπόλιας (καὶ ἔαυτην). Τί Δὸν Κισῶτος!

ΠΟΛΥΦ. ‘Αχ! κέρη μου, κέρη μου, εἴθε νὰ μὴν ἔβλεας γεννηθῆ.

Σ κ η ν ή Τ ε λ ε υ τ α ῖ α

(‘Η Σκηνὴ μεταβάλλεται καὶ παριστᾷ τὰς κυπερίτσους τοῦ πατρὸς τὸν Μέλητα νεκροταεῖου. Εἰσέρχεται ὁ Βρυζάκης φέρον ἐπ’ ὤμων στάμναν εὐμεγεθὴ ἐν τῷ σκότειν.)

BAMB. (παρίρτος.) ‘Α! μοι φαίνεται ὅτι ἤκουσα κρότον ἀπὸ τὸ νεκροταεῖον· τὰ γόνιτά μου τρέμουν· τὴ φρεσὶς νύξ! τρούλαχτον νὰ εἶχα ἄλλοτε φῶς τῆς Σελήνης... Αὐτοὶ εἰς αἰσθημαμέναι ἐννοῶσι τοῦ Γαζίου ἐβαρῆκαν νὰ τὸ ἐκεῖνον ἕως ἰδῶ. Καὶ ἔγω, ὄξκα τῷ Θεῷ εὐδοῶθην ἕως εἰς τὸν Μέλητα. ‘Ἰδοὺ ἐκεῖ τὸ χεῖλος τοῦ ἀπύχου μόνου δύο βήματα. ‘Ἐμπρὸς λοιπόν· ἄ μὴ εἶπρ ὁ κόπος διὰ ὁ Βρυζάκης εἶνα κατώτερος τοῦ Λεωνίδου κατὰ τὴν ἀνάσιν. (Τὴν στιγμὴν ταύτην ἐμφανίζεται φάντασμα κεκαλυμμένον μὲ λευκὴν ὄθονην, καὶ φέρον προσωπίαν μέλαν· ἐνθὲ δὲ ὁ Βρυζάκης προγορεῖ μὲ ταχὺ βῆμα πρὸς τὸν ποταμὸν ἐκρινῶν.) Στραφένθ, ὦ γλυκεράτη Στραφένθ, σὲ φαντάζομαι ἦδη εἰς τὰς ἀγκυλάς μου! (συγκροδεταί πρὸς τὸ φάντασμα, πίπτει ὄπισθι καὶ θραύεται ἡ στάμνα.) ‘Α! καπετάρην!... ‘Ω! τίς αὐτός! ‘Αγγελοὶ τοῦ ‘Υψίστου ὀρέματε! σώσατε!

ΦΑΝΤ. (μὲ εὐαὴν βαλεῖαν καὶ νεκρώσιμον.) ‘Α ἄρωπε ἀλλοδαῖστα! ποῖς ἐτόλμας νὰ ταρῆξῃ τὴν κόπην μου ἐν τῷ μίση τῆς κυκῆς, καὶ νὰ μὲ κίμας· ν’ ἀνεθῶ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν βυθῶν τοῦ θῆου προφύρον τὸ ἀπίστον ὄνομα τῆς σκληρᾶς Στραφένθς, ἧς ἐπέριε τὸν διελθόν μου ἀποβλάττουσα τὸν ἔσωτά μου; (φαίνεται μακρόθεν εἰς τὸ ἔτερον ἄκρον τῆς σκηνῆς ἡ Στραφένθ ἐμποδίζουσα τὸν Πολύρροντιν προσπαθούσα νὰ δρᾷ μὲ εἰ; βοήθειαν τοῦ Βρυζάκη.)

BAMB. (τρέμων.) ‘Ἰμαρτον Κύριε Βρυζάκα· λυπητὸν με... εἶμα ὁ μόνος υἱὸς τῆς γράκας μητρός μου.

ΦΑΝΤ. Λοιπὸν γηραδὸν τίκουν γηραδᾶ μητρός σοι προστάξω ἐγερθεῖς νὰ γονατίξῃς ἐνώπιόν μου, καὶ νὰ δειχῆς ὅτι τοῦ λοιποῦ θ’ ἀποστρέψαι ἐκ βέθους καρδίης τὴν Στραφένθην σου· εἰ δὲ μὴ θ’ ἀνοίξῃ ἡ γῆ μέγας τῶν σπλάγγων τῆς ἑα καταθώμαι εἰς τὸν θῆον ἀμύρτερον.

BAMB. (ἐγερθεῖς καὶ γονατίξων.) Εὐδός, κίριε Βρυζάκα σοι τὸ ὄμνον.

ΦΑΝΤΑΣ. Καταράσθητι αὐτήν·

BAMB. ‘Ας εἶναι κακίκατος; καὶ τρικυκίκατος διὰ παντός. (Προσέρχεται Πολύρροντιν Στραφένθην καὶ ὑπερήτης.) ΠΟΛΥΦ. Τρικυκίκατος εἶνα σο, ἄρρη.

ΣΤΡΕΨ. Καλὴ τί ὄσις εἶν’ αὐτῆ, Κύρ Βρυζάκη τί κατῆτασι!

‘Ἐνας ἦρω; ὠρῶσις καὶ νέος
‘Ἐτὸν θεοκλάκα ἔμπρὸς γονατίξαι
τὴν γλυκεράτην τοῦ φίλην ὑβρίζει
καὶ ὀμνίει πῶς θά τὴν μισεῖ.

Λοιπὸν τότε κ’ ἐγὼ παίρω τὸν Βρυζάκα (τὸ φάντασμα ἀποκαλύπτεται). Εἶνα ὁ Κύριος; Εἰστροπιδῆ.

ΠΟΛΥΦ. ‘Α! αὐτὸς εἶνα πτωρός; καὶ κκαμορῆς, δὲν μὲ κάνει ἐὰ γαμβρός.

ΕΥΣΤΡ. ‘Απατῆθε, σεβαστὴ μοι Κύριε. Λίθετε τὸ ἔγγραφον τοῦτο καὶ ἀναγνώσκατε· θέλατε ἴδει δει ὅ ἐν ‘Οδητῶ μεγάλεμπρος θεῖος μοι μὲ δορῆξαι τέλειον κληρονόμον τοῦ ἐγὼ δὲ ἀπειτώπων τοῦτο θέλω νὰ δομακτῶ τὸν πρὸς ἐμὲ ἔρωτα τῆς θηγατρῆς σας.

ΠΟΛΥΦ. Τότε πάγει καλῶ,
BAMB. Παίρω κ’ ἐγὼ τὴν δούλην μου Κατεροῦλαν.
ΣΤΡΕΨ. (πρὸς τὸ ἀκοκτῆρον.) ‘Ἐταῖ ἐξερφόνονται τοὺς ὄχλους; καὶ ἀνοήτους.